PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 272 (5706) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 13 august 1968

CEA MAI VALOROASĂ DIN CELE 52 DE EDIȚII ALE CAMPIONATELOR NAȚIONALE DE ATLETISM

Au trecut, iată, mai bine de două decenii de cînd, an de an, am fost mereu prezenți în tribunele stadioanelor din București și Cluj, Timișoara și Galați, Predeal și acum Poiana Brașov, cu creionul și carnetul de notițe la fiecare ediție a campionatelor de atletism ale României. Se cheamă, într-un fel, că facem parte dintre veteranii acestei competiții, alături de Ion și Dumitru Paraschivescu, Aurel Lupan, Victor Firea, Nicolae Gurău și încă atîția alții.

Duminică seara, la încheierea celei de a 52-a ediții a „naționalelor" de seniori, unei discuții evocative pe marginea recentelor întreceri, i-a fost pusă, fără echivoc, concluzia că aceasta a fost cea mai izbutită din toate de pînă acum.

ORGANIZAREA, asigurată de Federația de atletism cu sprijinul multilateral al forurilor sportive brașovene, a fost cea mai bună din toate edițiile. Rar ne-a fost dat să vedem un concurs atletic, de o asemenea amploare, care să se fi desfășurat cu atîta cursivitate și precizie ca aceste campionate. Din tribună aveai pur și simplu impresia că asiști la un film bun, cu un decupaj alert și bine chibzuit, în care eroii dar și „figurația" și-au jucat rolurile cu convingere și naturalețe. Nici o stridență pe durata mai multor ore de concurs, cu excepția ploii torențiale de duminică, dar prezența ei nedorită nu poate fi imputată... organizatorilor!

La reușita deplină a competiției au contribuit munca plină de răspundere a acestor anonimi arbitri, ambianța generală, numeroasele performanțe de valoare și pista stadionului din Poiana. Fără nici un fel de exagerare se poate spune că, la ora actuală, nici o altă pistă din țară nu se prezintă atît de bine ca aceasta, ale cărei calități le depășesc pe cele ale pistei Stadionului Republicii din Capitală, din perioada sa de glorie (1953—1967). Aceste calități au ieșit cel mai bine în evidență duminică după ce plouase atîta! Vorbind despre acest stadion atît de plăcut și intim se cuvine să subliniem strădaniile depuse pentru amenajarea sa de Ion Cojocaru, Dragomir Ene, Gheorghe Cosma ș.a. Și pentru că tot sîntem la acest capitol al evidențierilor privind organizarea nu putem omite munca laborioasă desfășurată de unii dintre activiștii sportivi brașoveni: Liviu Mereuță, Arnold Kummer,

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 2-a)

Așa a fost la începutul cursei, la cîteva clipe după ce alergătoarele de la 800 m își scoseseră treningurile. În final, însă, toate erau o apă și... o zgură

Foto: N. AUREL

SUGESTII

Ultimul raliu danubian, despre care ne vom mai spune părerea, a revelat publicului bucureștean surpriza unei extraordinare piste de concurs. Acolo unde lipsește un autodrom, exigențele aglomerării citadine împiedică îndeobște depistarea unui traseu adecvat pentru circuite de viteză. Să ne amintim periplul itinerariilor din ultimii ani: Arcul de triumf în toate sensurile rozei vînturilor, stadionul „23 August" și strada Maior Coravu, Piața Scînteii și aleile expoziției. Încă anul acesta, s-a tatonat mult și străzile din cartierul Drumul Taberei au fost bătute metru cu metru. Pînă la urmă s-a descoperit, nu un traseu potrivit, ci parcă o pistă anume pregătită: panglica de beton și asfalt de la Otopeni, pe care concurenții, de la Toivonen pînă la Marin Dumitrescu, s-au simțit la largul lor.

Mii de privitori au apreciat spectacolul ce li s-a oferit și nimeni n-a regretat deplasarea pînă într-un loc destul de anonim și de discret marcat. Meritul cel mai mare ol acestei reușite revine pistei în sine.

N-am purcede la acest elogiu întîrziat dacă nu ne-am gîndi concomitent la viitor. Și încă la un viitor apropiat. Vara și toamna care se anunță lungă invită la înmulțirea probelor automobilistice de viteză pe acest circuit ideal în condițiile date. Cu totul în afara traficului rutier, cu o suprastructură bună, oferind condiții de securitate concurenților, iar spectatorilor — excelente condiții de vizibilitate (fără nici un fel de investiție suplimentară), circuitul de la Otopeni se oferă organizatorilor cu toate atuurile.

Automobil Clubul Român — și așa în pană de manifestări publice autohtone, care să-i justifice titulatura — ar putea organiza aci o suită de probe de viteză, cu mare priză la public, retrezind gustul pentru întrecerile automobilistice. Tot aici se pot organiza — în toată varietatea lor — probele de îndemînare despre care am mai pomenit, fără ecou, în trecut. Mai mult, traseul de la Otopeni ar putea constitui un test optim pentru o cursă de selecție a celor mai buni piloți români, pusi să concureze, contratimp, la volanul aceleiași mașini, de-a lungul aceleiași piste, pentru a putea, în sfîrșit, stabili o ierarhie justificată de realizări și nu de aproximații arbitrare.

Firește, noi sugestii am mai avea. Nu știm însă dacă A.C.R. mai are bunăvoință...

Victor BANCIULESCU

Surpriză în concursul internațional de tenis

Ovici l-a eliminat pe Boaghe

Finala concursului de tenis dotat cu „Cupa Institutului de Construcții" a fost punctat de primele surprize. Astfel, în sferturile de finală ale probei de simplu bărbați Ovici a dispus de Boaghe cu 6—3, 6—2, după o luptă strînsă pentru fiecare minge. Desigur, rezultatul constituie o surpriză, deoarece Boaghe pornea ca favorit. Santei, în partida cu iugoslavul Miodrag, pe care l-a învins cu 6—3, 7—5, a confirmat din nou marile posibilități de care dispune. Santei își adjudecă primul set cu 6—3, dar în al doilea este condus cu 4—2 și 5—3. În final jucătorul român se concentrează și cîștigă setul cu 7—5. Tot în cadrul sferturilor de finală Popovici l-a întrecut pe Tudina (R.S.F.I.) cu 6—2, 6—2, iar Pampoulov (Bulgaria) a reușit să-l depășească pe Luttrop (R.D.G.) cu 4—6, 6—3, 6—2. În cadrul probei de dublu bărbați, s-au desfășurat sferturile de finală. Iată rezultatele: Ovici, Popovici — Brunotte, Sütő 6—1, 6—2, Boaghe, Santei — Statinski, Sanghiev 6—2, 6—1, Navrotki, Niculescu — Pampoulov, Gheorghiev 6—2, 6—4, Mijuca, Ribaric — Heintz, Luttrop 6—3, 6—3.

Astăzi întrecerile continuă de la orele 15.30, tot pe terenurile Școlii sportive.

CORNELIU PUFU

Tînărul Ionel Santei executînd un stop la fileu

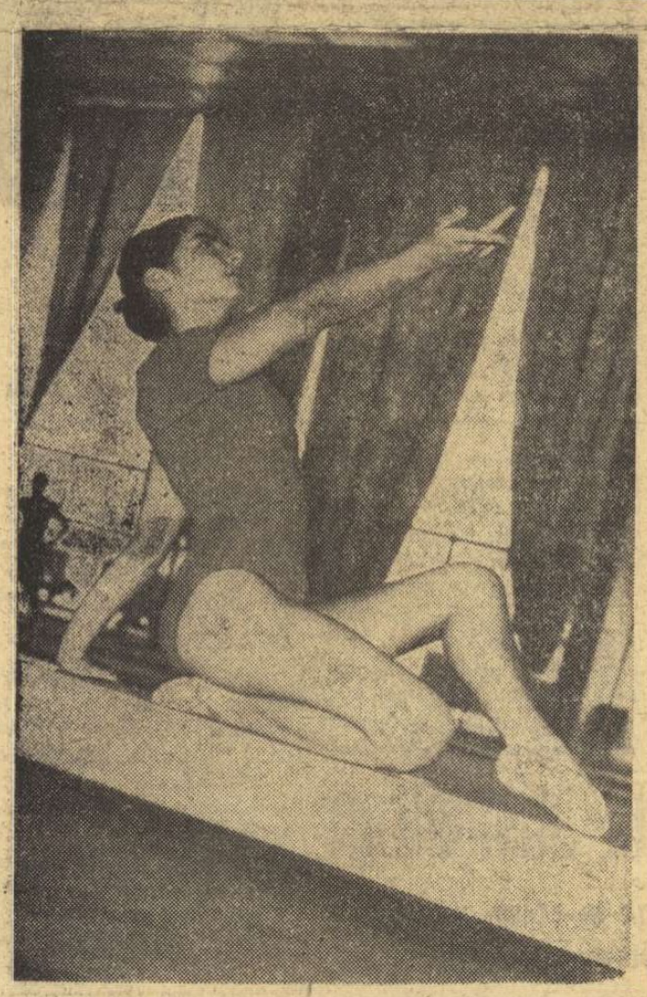

Pregătirile echipei noastre feminine continuă...

Adam — indisponibil?

A surprins faptul că duminică Adam — omul cu goluri — a lipsit din atacul echipei Universitatea Cluj. Firesc, s-au născut mai multe întrebări, la care nu am reușit singuri să le găsim răspunsul. Ne-am adresat antrenorului său, C. Teașcă, care ne-a spus:

„După ce ne-am întors din Polonia în prima noapte am poposit la Suceava. A doua zi am constatat cu regret — de altfel, pentru prima oară în cariera mea de antrenor — dispariția jucătorului. Am aflat că s-a întors la Cluj și că și-a manifestat dorința să satisfacă stagiul militar. Apoi, mi-a parvenit știrea că nu se simte prea bine cu sănătatea. Realitatea o voi cunoaște imediat ce mă întorc la Cluj".

Care-i adevărul? Adam este bolnav sau alte cauze l-au determinat să-și părăsească echipa în ajunul campionatului? Suporterii studenților clujeni doresc să cunoască realitatea. Și, cît mai curînd posibil...

DUPĂ ETAPA INAUGURALĂ A CAMPIONATULUI
CONSTATĂRI (în general) POZITIVE

IN PAG. A 3-A:

Din carnetul cronicarului

● Ceea ce nu putem înțelege.... ● Are cuvîntul Vintilă Mărdărescu, antrenor federal ● Felicitări ● O. Popescu, Lenardt și Libardi...

Cu cele 94 de jocuri disputate în etapa inaugurală a campionatelor diviziilor A, B, C și tineret-rezerve (două meciuri de C au fost amînate), s-a deschis un nou sezon oficial de fotbal, poate cel mai încărcat din cîte a avut vreodată sportul cu balonul rotund din țara noastră. Desigur, nu toate aceste întreceri prezintă o importanță deosebită, nu toate au aceeași priză la public, dar sporirea substanțială a numărului echipelor angrenate în sistemul divizionar reprezintă, după părerea noastră, un bun cîștigat pentru fotbalul românesc.

Fără îndoială că și în condițiile acestei supradimensionări competiționale campionatul diviziei A va rămîne pe primul plan al interesului general, fapt explicabil prin aceea că cele 16 combatante reprezintă (sau ar trebui să reprezinte) tot ce are mai bun fotbalul nostru la ora actuală. Din acest punct de vedere, afluența de public la jocurile primei etape a fost edificatoare. Aproximativ 112 000 de spectatori au luat loc în tribunele stadioanelor din cele șapte orașe gazde ale meciurilor diviziei A. O adevărată cifră record s-a înregistrat la Pașcani, unde pasiunea pentru fotbal se pare că atinge registre mai mari decît în alte orașe cu populație mult mai numeroasă și cu echipe de mîna întîi. O surpriză plăcută a constituit-o cifra spectatorilor la meciul de la Craiova, știut fiind că spre sfîrșitul campionatului trecut formația locală își cam pierduse din credit și simpatie. Chiar și la București, în pofida temperaturii ridicate și a tentației urmăririi meciurilor pe micile ecrane, circa 40 000 de spec-

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

În minutul 39 tribunele au „explodat". Suciu a tras năpraznic, învingîndu-l pe Uțu: 1—0 pentru Crișul. (Fază din meciul Crișul—Farul).

Foto: S. VILIDAR-Oradea

SPERANȚELE OLIMPICE ALE GIMNASTICII NE DAU... SPERANȚE

Spre Cluj, orașul care va găzdui la finele săptămînii competiția speranțelor olimpice la gimnastică, se îndreaptă în aceste zile zeci și zeci de sportivi din Europa, America și Asia, pentru a participa la tradiționala întrecere a celor mai tineri gimnaști.

Pe foile de concurs figurează numele unor talentați sportivi din Bulgaria, Cuba, Cehoslovacia, R. P. D. Coreeană, R. D. Germană, Iugoslavia, Polonia, Ungaria, Uniunea Sovietică. Firește, nu vor lipsi nici reprezentanții țării noastre, care se află de mai multe zile la Cluj, pregătindu-se intens în vederea dificilei întreceri.

Concursul, ce se va desfășura în zilele de 16—18 august în Sala sporturilor, programează vineri exercițiile băieților, sîmbătă pe cele ale fetelor, iar ziua de duminică este rezervată primilor clasați pe aparate.

Iubitorii de gimnastică din celelalte orașe ale țării au toate motivele să-i invidieze pe clujeni, pentru șansa ce o au să urmărească un concurs de asemenea proporții. Să amintim că printre participante se află gimnaste de renume mondial ca Ludmila Turișceva și Nadejda Dupliakova, componente ale lotului olimpic al U.R.S.S., dintre care, cu siguranță, va fi desemnată învingătoarea la individual compus.

Federația de specialitate din țara noastră, organizatoarea acestei mari întreceri de gimnastică, a luat toate măsurile pentru ca oaspeții Clujului să se simtă cît mai bine, să aibă asigurate cele mai bune condiții de concurs.

Puiu și Seiler la startul campionatului mondial de motocros

Motocicliștii români O. Puiu și E. Seiler vor lua startul la cea de a 13-a etapă a campionatului mondial de motocros — clasa 500 cmc — care se va desfășura duminică în orașul elvețian Wohlen. O săptămînă mai tîrziu (25 august), ei vor fi prezenți la o altă mare competiție: „Cupa Europei" (cl. 500 cmc) în orașul italian Maggiora. Cei doi sportivi vor pleca azi din București cu destinația Wohlen.

TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI DE VOLEI (JUNIOARE)

Pe terenurile Școlii sportive din Sibiu va începe mîine o altă competiție voleibalistică: turneul final al campionatului național de junioare. La întrecerea pentru cucerirea titlului suprem se vor alinia echipele: Școala sportivă Sibiu, Școala sportivă Constanța, Școala sportivă Timișoara, Școala sportivă nr. 2 București, Liceul N. Bălcescu Cluj și Unirea București.

PENULTIMA ETAPĂ

Poate că drumul de la Galați la Isaccea ni s-ar fi părut foarte frumos dacă n-ar fi plouat.

Dar a plouat.

A plouat patru, sau cinci, sau șase ore și pentru că ne aflam într-o etapă prefinală nu ne-am oprit de loc, ceea ce nu ne-a făcut să înghițim mai puțină apă decît dacă am fi băut-o din Dunăre patru, sau cinci, sau șase ore de-a rîndul.

Cînd am ajuns la Isaccea ploaia stătuse, din treningurile puse la uscat picura apa și niște suporteri ocazionali sosiți tocmai din Hamburg și care ne urmăriseră cu perseverență de la Brăila, cu mașina, ne-au servit cafea caldă apoi, împreună am dat o fugă la cherhanaua din Revărsarea — unde n-am găsit loc de dormit pentru atîția oaspeți cîți eram — dar care mi s-a părut mai pitorească decît alte cherhanale, pentru că aici totul părea creația unui plastician anonim și de o rafinată candoare. Păreau a fi datorate unui plastician și chipcelele colorate în diverse degradeuri de verde și așezate în rastel, și plasele prinse în cuie și mașina de tăiat stuful și, mai ales, și înainte de toate, cele cîteva degete ale Dunării risipite într-o paletă albăstrie, cele cîteva degete prelungi, pierzîndu-se și apărînd din papură, abia atingînd țărmul, ca pe un instrument sonor. Și migala cu care fuseseră adunate acolo plasele, chipcelele, mașina, Dunărea, amintea un savant și migălos peisaj japonez, și măturisea încă odată ineditul fluviului pe care călătoream de treizeci de zile și căruia — ni se părea — ajunseserăm să-i cunoaștem toate chipurile.

A doua zi, trecînd pe sub dealuri sparte, curbate în potcoavă — dealuri galben-roșietice, lunare, adăpostind golfuri abia schițate, am pătruns în interior, pe uscat pînă la mănăstirea Cocoș — a doua surpriză oferită de împrejurimile Isaccei și am fost cu toții de acord că n-am întîlnit proporții mai calme, mai calde, și mai primitoare la nici o altă mănăstire. Concurau la asta nu numai biserica, arhondaricul, casa de oaspeți în stil turc și fosta școală de buchisit notele și corurile pe trei voci, dar și curtea colorată, dealurile verzi din jur.

Ca oaspeți ai starețului am fost cinstiți cu țuică păstrată opt ani în butoi de dud, o țuică de culoarea mierii, tot atît de deosebită de cea din comerț ca Grasa de Colnar de vinul numit „Terasa" și după ce am fost încercați și cu telemea de casă, cu vin de casă și roșii de casă, randamentul la visit a scăzut simțitor, și am ajuns la Tulcea cu cel puțin două ceasuri întîrziere față de ora pe care ne-o propusesem.

Din fericire întîrzierea noastră n-a afectat pe nici un reprezentant al vreunei oficialități tulcene, căci în afara suporterilor din Hamburg, cărora li se adăugase mama autorului acestor rînduri și neobositul inginer Vasile Vanță, plin de embleme sui-generis pictate pe mătase și de felicitări pe care le scria și ni le înmîna ad-hoc, nimeni nu aflase de sosirea noastră.

În mai puțin de o oră, însă, ziarul județean „Delta" împreună cu biroul local O.N.T. ne-au căzut cu promptitudine și chiar cu simpatie.

Astfel, scutiți de eforturi administrative, am putut porni mai departe după douăzeci și patru de ore spre ostrovul Maliuc.

Voiam să oprim acolo pentru a încerca să pătrundem, măcar pentru o zi în Deltă. Maliucul fiind una din porțile ei.

Camil BACIU